II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 370/2011

af 11. april 2011

om ændring af forordning (EF) nr. 215/2008 om finansforordningen for den 10. Europæiske Udviklingsfond, hvad angår Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 217,

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 [1] som senest ændret i Ouagadougou, Burkina Faso, den 22. juni 2010 [2],

under henvisning til den interne aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Fællesskabets bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013 i overensstemmelse med AVS-EF-partnerskabsaftalen samt om finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse [3] (»den interne aftale«), særlig artikel 10, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten [4],

efter høring af Den Europæiske Investeringsbank, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 215/2008 af 18. februar 2008 [5] fastlægger regler for fastsættelse og finansiel gennemførelse af midlerne under den 10. Europæiske Udviklingsfond (»EUF«).

(2) Ved Lissabontraktaten oprettes Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (»EU-Udenrigstjenesten«). For at tage hensyn til oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten er Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget [6] (»finansforordningen«) blevet ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1081/2010 [7]. Det er nødvendigt at ændre forordning (EF) nr. 215/2008 med henblik på at fastsætte stabile lovgivningsrammer til forvaltning af EUF og tage hensyn til oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten samt ændringer af finansforordningen.

(3) I henhold til Rådets afgørelse 2010/427/EU af 26. juli 2010 om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere [8] er EU-Udenrigstjenesten en sui generis-tjeneste og bør behandles som en institution for så vidt angår finansforordningen.

(4) Kommissionens delegationer bliver i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde en del af EU-Udenrigstjenesten som EU-delegationer. Det er nødvendigt at sikre den fortsatte drift af EU-delegationerne og navnlig kontinuiteten og effektiviteten i delegationernes forvaltning af EUF-midlerne. Kommissionen bør derfor bemyndiges til ved subdelegation at give chefer for EU-delegationer, der hører ind under EU-Udenrigstjenesten som en særskilt institution, beføjelse til at forvalte EUF-midler. De anvisningsberettigede, som er bemyndiget ved delegation, bør fortsat være ansvarlige for fastlæggelse af interne forvaltnings- og kontrolsystemer, mens EU-delegationscheferne bør have ansvaret for hensigtsmæssig

(1) EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.
(2) EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3.
(3) EUT L 247 af 9.9.2006, s. 32.
(4) EUT C 66 af 1.3.2011, s. 1.
(5) EUT L 78 af 19.3.2008, s. 1.
(6) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.
(7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1081/2010 af 24. november 2010 om ændring af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, hvad angår Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EUT L 311 af 26.11.2010, s. 9).
(8) EUT L 201 af 3.8.2010, s. 30.

etablering og anvendelse af interne forvaltnings- og kontrolsystemer samt for forvaltning af delegationernes midler og indsats. De bør aflægge rapport herom to gange om året. Der bør fastlægges bestemmelser om tilbagekaldelse af en sådan delegation i overensstemmelse med de regler, der er gældende for Kommissionen.

(5) For at efterleve princippet om forsvarlig finansiel forvaltning bør EU-delegationscheferne, når de fungerer som Kommissionens anvisningsberettigede ved subdelegation, anvende Kommissionens regler og være underlagt de samme pligter og forpligtelser og den samme ansvarlighed som andre anvisningsberettigede, der er bemyndiget ved subdelegation. Til det formål bør de også referere til Kommissionen som deres institution.

(6) Som led i dechargeproceduren bør EU-Udenrigstjenesten, eftersom den i forbindelse med finansforordningen bør behandles som en institution, fuldt ud være underlagt de procedurer, der er fastsat i artikel 142, 143 og 144 i forordning (EF) nr. 215/2008. EU-Udenrigstjenesten bør samarbejde fuldt ud med institutioner, der er inddraget i dechargeproceduren, og i givet fald tilvejebringe de nødvendige supplerende oplysninger, herunder ved at deltage i møder med de relevante organer. Kommissionen bør i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 215/2008 være ansvarlig for forvaltning af EUF-midler, herunder EUF-midler, som forvaltes af EU-delegationschefer, der er anvisningsberettigede ved subdelegation. For at gøre det muligt for Kommissionen at varetage sit ansvar bør EU-delegationscheferne fremlægge de nødvendige oplysninger. Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«) bør samtidig underrettes og bør fremme samarbejdet mellem EU-delegationerne og Kommissionens tjenestegrene. Da denne struktur er ny, er det nødvendigt at anvende bestemmelser af høj standard om gennemsigtighed og finansiel ansvarlighed.

(7) Kommissionens anvisningsberettigede bør være ansvarlig for hele forvaltningen af EUF-midlerne, herunder regnskabsforanstaltninger vedrørende EUF-midler, som ved subdelegation forvaltes af EU-delegationscheferne.

(8) For at sikre kohærens og lige behandling af anvisningsberettigede ved subdelegation, som er medarbejdere i EU-Udenrigstjenesten, og Kommissionens anvisningsberettigede, samt for at sikre passende informering af Kommissionen, bør Kommissionens særlige instans vedrørende finansielle uregelmæssigheder også være ansvarlig for at behandle uregelmæssigheder inden for EU-Udenrigstjenesten, hvis Kommissionen har overdraget EU-delegationscheferne gennemførelsesbeføjelser ved subdelegation. For at opretholde forbindelsen mellem ansvar for finansiel forvaltning og disciplinære foranstaltninger bør Kommissionen imidlertid have mulighed for at anmode den højtstående repræsentant om at indlede procedurer, hvis instansen konstaterer uregelmæssigheder vedrørende nævnte beføjelser, som Kommissionen ved subdelegation har overdraget EU-delegationscheferne. I sådanne tilfælde bør den højtstående repræsentant træffe passende foranstaltninger i henhold til personalevedtægten.

(9) For at sikre effektiv og produktiv intern kontrol bør EU-delegationscheferne være underlagt kontrolbeføjelserne for Kommissionens interne revisor med hensyn til den finansielle forvaltning, de varetager ved subdelegation.

(10) For at sikre demokratisk kontrol med forvaltningen af EUF-midlerne bør EU-delegationscheferne afgive en erklæring sammen med en rapport, der indeholder oplysninger om dels effektiviteten og produktiviteten af de interne forvaltnings- og kontrolsystemer i deres delegation, dels forvaltningen af de opgaver, de varetager ved subdelegation. EU-delegationschefernes rapporter bør vedlægges som bilag til årsberetningen fra den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede og stilles til rådighed for Europa-Parlamentet og Rådet.

(11) Forordning (EF) nr. 215/2008 bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 215/2008 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 14, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Kommissionen stiller på en hensigtsmæssig måde de oplysninger om modtagerne af midler fra EUF til rådighed, som den ligger inde med, når EUF's midler forvaltes centralt og direkte af dens tjenestegrene eller af EU-delegationer i henhold til artikel 17, stk. 2, samt oplysningerne om modtagerne af midler fra de enheder, som opgaver i forbindelse med den finansielle forvaltning er uddelegeret til, når der er tale om andre forvaltningsmetoder.«

2) I artikel 17 tilføjes følgende stykker:

»Kommissionen kan imidlertid uddelegere sine beføjelser til forvaltning af EUF-midler til EU-delegationscheferne. Den underretter samtidig Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«) herom. Når EU-delegationscheferne fungerer som anvisningsberettigede ved subdelegation, anvender de Kommissionens regler om forvaltning af EUF-midler og har samme pligter, forpligtelser og ansvar som alle andre, der ved subdelegation fungerer som anvisningsberettigede.

Kommissionen kan trække denne delegation tilbage i overensstemmelse med dens egne regler.

Hvad angår stk. 2, træffer den højtstående repræsentant de nødvendige foranstaltninger til at lette samarbejdet mellem EU-delegationerne og Kommissionens tjenestegrene.

Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (»EU-Udenrigstjenesten«) kan aftale detaljerede ordninger for at lette EU-delegationernes forvaltning af midler til afholdelse af støtteudgifter i tilknytning til EUF efter artikel 6 i den interne aftale. Disse ordninger indeholder ikke nogen fravigelser fra bestemmelserne i denne forordning.«

3) Artikel 25, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Når Kommissionen forvalter EUF-midler centralt, udføres gennemførelsesopgaverne enten direkte af dens tjenestegrene eller af EU-delegationerne efter artikel 17, stk. 2, eller indirekte efter stk. 2, 3 og 4 i denne artikel og efter artikel 26-29.«

4) I artikel 32 tilføjes følgende stykke:

»5. Hvis EU-delegationschefer fungerer som anvisningsberettigede ved subdelegation efter artikel 17, stk. 2, er de underlagt Kommissionen som den institution, der er ansvarlig for at definere, udøve, kontrollere og vurdere deres forpligtelser og beføjelser som anvisningsberettigede ved subdelegation. Kommissionen underretter samtidig den højtstående repræsentant herom.«

5) I artikel 38, stk. 2, tilføjes følgende punktum:

»Årsberetningerne fra de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede stilles også til rådighed for Europa-Parlamentet og Rådet.«

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 38a

1. Hvor EU-delegationschefer fungerer som anvisningsberettigede ved subdelegation efter artikel 17, stk. 2, samarbejder de tæt med Kommissionen om korrekt forvaltning af midlerne, navnlig med henblik på at sikre de finansielle transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, respekt for princippet for forsvarlig økonomisk forvaltning ved forvaltning af midlerne og effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser.

De træffer til det formål de nødvendige foranstaltninger for at forhindre dels enhver situation, som kan få konsekvenser for Kommissionens ansvar for forvaltning af de EUF-midler, de er pålagt ved subdelegation, dels enhver konflikt mellem prioriteter, der kan få indflydelse på de finansielle forvaltningsopgaver, de varetager ved subdelegation.

Opstår der en situation eller en konflikt af en art som omhandlet i andet afsnit, underretter EU-delegationschefer ne straks Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens ansvarlige generaldirektører herom. Disse generaldirektører træffer passende foranstaltninger til afhjælpning af situationen.

2. EU-delegationschefer, der befinder sig i en situation som den, der er beskrevet i artikel 37, stk. 4, henviser spørgsmålet til den særlige instans for økonomiske uregelmæssigheder, der er oprettet efter artikel 54, stk. 3. Er der tale om en ulovlig aktivitet, svig eller bestikkelse, der vil kunne skade Unionens interesser, underretter delegationscheferne de myndigheder og instanser, der er fastsat i den gældende lovgivning.

3. EU-delegationschefer, der fungerer som anvisningsberettigede ved subdelegation efter artikel 17, stk. 2, aflægger rapport til deres anvisningsberettigede, som er bemyndiget ved delegation, således at sidstnævnte kan indføje rapporterne i den årsberetning, der er omhandlet i artikel 38. EU-delegationschefernes rapporter skal indeholde oplysninger om dels effektiviteten og produktiviteten af interne forvaltnings- og kontrolsystemer, der er etableret i deres delegation, dels forvaltningen af opgaver, de varetager ved subdelegation, samt den i artikel 54, stk. 2a, nævnte erklæring. Disse rapporter vedføjes årsberetningen fra den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som bilag og stilles til rådighed for Europa-Parlamentet og Rådet, i givet fald under hensyntagen til, at de kan have fortrolig karakter.

EU-delegationscheferne samarbejder fuldt ud med de institutioner, der er inddraget i dechargeproceduren, og tilvejebringer i givet fald nødvendige supplerende oplysninger. I den forbindelse kan de blive anmodet om at deltage i møder i de relevante organer og bistå den ansvarlige ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede.

4. EU-delegationschefer, der fungerer som anvisningsberettigede ved subdelegation i henhold til artikel 17, stk. 2, besvarer enhver anmodning fra den anvisningsberettigede, der er bemyndiget ved delegation, på dennes egen foranledning eller, som led i dechargeproceduren, efter anmodning fra Europa-Parlamentet.

5. Kommissionen sikrer, at subdelegering af beføjelser ikke er til skade for dechargeproceduren i henhold til artikel 142, 143 og 144.«

7) I artikel 39, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Kommissionens regnskabsfører bevarer ansvaret for hele forvaltningen af EUF-midlerne, herunder regnskabsforanstaltninger vedrørende EUF-midler, som ved subdelegation forvaltes af EU-delegationscheferne.«

8) I artikel 54 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»2a. I tilfælde af bemyndigelse af EU-delegationscheferne ved subdelegation har den anvisningsberettigede, der er bemyndiget ved delegation, ansvaret for fastlæggelse af de interne forvaltnings- og kontrolsystemer, der anvendes, og for deres effektivitet og produktivitet. EU-delegationscheferne har ansvaret for hensigtsmæssig tilrettelæggelse og anvendelse af disse systemer i overensstemmelse med instrukserne fra den anvisningsberettigede, der er bemyndiget ved delegation, og for forvaltning af de af EU-delegationens midler og opgaver, der henhører under deres ansvar. Før deres tiltrædelse gennemfører de specifikke uddannelseskurser vedrørende de opgaver og beføjelser, som påhviler anvisningsberettigede, og vedrørende forvaltningen af EUF-midler, jf. artikel 37, stk. 3.

EU-delegationscheferne aflægger rapport om varetagelsen af deres ansvar som omhandlet i dette stykkes første afsnit, jf. artikel 38a, stk. 3.

Hvert år fremlægger EU-delegationscheferne for den anvisningsberettigede, som er bemyndiget ved delegation, erklæringen om de interne forvaltnings- og kontrolsystemer, der er etableret i deres delegationer, og om forvaltningen af de opgaver, de varetager ved subdelegation, samt resultaterne heraf, således at den anvisningsberettigede kan udarbejde sin egen erklæring, jf. artikel 38.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Hvis EU-delegationscheferne fungerer som anvisningsberettigede ved subdelegation i henhold til artikel 17, stk. 2, er den særlige instans til behandling af økonomiske uregelmæssigheder, der er oprettet af Kommissionen efter stk. 3 i nærværende artikel, kompetent i sager, der henvises til i stk. 3.

Hvis instansen konstaterer systemrelaterede problemer, sender den en rapport ledsaget af henstillinger til den anvisningsberettigede, den højtstående repræsentant og til den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, hvis førstnævnte ikke er involveret, samt til den interne revisor.

Kommissionen kan på grundlag af instansens udtalelse anmode den højtstående repræsentant om i sin egenskab af ansættelsesmyndighed at træffe foranstaltninger med henblik på at fastslå, om disciplinært eller økonomisk ansvar kan gøres gældende over for anvisningsberettigede, der er bemyndiget ved subdelegation, hvis uregelmæssighederne vedrører beføjelser, som Kommissionen har overdraget dem ved subdelegation. I så tilfælde træffer den højtstående repræsentant passende foranstaltninger i henhold til tjenestemandsvedtægten for at håndhæve afgørelser om disciplinære foranstaltninger og/eller kompensationsbetaling som anbefalet af Kommissionen.

Medlemsstaterne bistår i fuldt omfang Unionen ved håndhævelsen af ethvert ansvar, som måtte følge af artikel 22 i ansættelsesvilkårene for midlertidigt ansatte, for hvilke artikel 2, litra e), i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber finder anvendelse.«

9) I artikel 89 tilføjes følgende stykke:

»Hvad angår intern revision af EU-Udenrigstjenesten, er EU-delegationschefer, der fungerer som anvisningsberettigede ved subdelegation i henhold til artikel 17, stk. 2, underlagt kontrolbeføjelserne for Kommissionens interne revisor med hensyn til den finansielle forvaltning, de varetager ved subdelegation.«

10) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 144a*

EU-Udenrigstjenesten er fuldt ud underlagt de procedurer, der er fastsat i artikel 142, 143 og 144. EU-Udenrigstjenesten samarbejder fuldt ud med de institutioner, der er inddraget i dechargeproceduren, og tilvejebringer i givet fald de nødvendige supplerende oplysninger, herunder ved at deltage i møder med de relevante organer.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 11. april 2011.

På Rådets vegne
PINTÉR S.
Formand